

Проаналізувавши різні підходи та методи навчання іноземних мов, ми пропонуємо низку вправ з урахуванням різних стилів учнів.

Оскільки аудіо-візуальний та аудіо-лінгвальний стилі навчання включають активне зорове та слухове сприймання матеріалу, учні краще засвоюють інформацію, коли вона подається у вигляді зображень, відео, схем, аудіозаписів та діалогів. Пропонуємо наступні вправи для означених типів сприймання: «Picture sections», «Photo essay», «Body language and showing interest». Для учнів кінестетиків ефективними будуть такі вправи, як «Group portrait with a melon», «Present giving», «One world» та «Stinky Feet». Для тих хто краще навчається читаючи і пишучи пропонуємо вправи під назвою «Story maps», «Travel posters» та «The Flat Earth».

У підсумку зазначимо, що процес сприймання та засвоєння навчального матеріалу потрібно урізноманітнювати. Вищезгадані види діяльності можна комбінувати та змінювати, щоб уникнути одноманітного стилю викладання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Методика навчання іноземних мов і культур :теорія і практика : підручник для студентів класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів /[О. Б. Бігич... [та ін.] ; за загальною редакцією С. Ю. Ніколаєвої]. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
2. Серняк О. М. Професійно-фахова підготовка вчителя іноземної мови для нової української школи. Молодь і ринок. Дрогобич: Вид-во Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, №3 (170), 2019. С. 120–126.
3. Фіцула М. М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. – К., 2002. – 528 с.
4. Asher J. J. The Strategy of the Total Physical Response: An Application to Learning Russian / J. J. Asher // International Review of Applied Linguistics in Language Teaching. – 1965. – Vol. 3, Issue 4. – P. 291–300 с. 293.
5. Kumardivelu B. The Postmethod condition: merging strategies for second / foreign language teaching / B. Kumardivelu // TESOL Quarterly. – 1994. – v. 28, № 1. – P. 27–49

Сеньків І. Д.

група МАУП–11 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Чумак Г. В.

ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ БЕЗЕКВІВАЛЕНТНОЇ ЛЕКСИКИ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ С. КІНГА

Одним із найпоширеніших способів познайомитись із національно-культурним кодом іншої країни є художня література. Лише у ній за допомогою слова можна найповніше передати зміст того чи іншого явища. У перекладі літературних творів на іншу мову важливо не втратити лінгво-культурної складової, яка часто відображена у безеквівалентній лексиці, а саме реаліях – словах, які при дослівному перекладі для пересічного читача можуть не завжди бути зрозумілими через відсутність фонових знань.

В українському перекладознавстві термін «реалія» вперше вжив О. Л. Кундзіч у праці «Перекладацька мисль і перекладацький недомисел», підкреслюючи при цьому неперекладність реалії [2, с. 140].

Р. П. Зорівчак у своїй праці «Реалія і переклад» пропонує визначення реалії як «монолексемних і полілексемних одиниць, що вміщують як основне лексичне значення традиційно закріпленій комплекс країнознавчої інформації, чужої для об'єктивної дійсності мови сприймача» [1, с. 58].

Завжди актуальною є тема реалій у творах короля жажів і легендарного письменника сучасності Стівена Кінга. Вони відзначаються багатством не лише різноманітних реалій, а й

алюзійністю. Можемо прослідкувати це на прикладі роману «11\22\63». У творі функціонує багато власне історичних реалій, які невідомі не лише українському читачу, але й для пересічного молодого американського читача можуть бути незнайомими. Це зумовлено тим, що головний герой Джейк Еппінг потрапляє з 2011 у 1958 рік. Наприклад, автор використовує реалію *niggerbabies* [4], аби передати історичну епоху, в якій все ще панувала расова сегрегація, де *niggerbabies* – це шоколадні цукерки у формі чорних немовлят. В українському перекладі Олександра Красюка ця реалія відтворена словом *негритосику* [3].

Найбільшу кількість реалій становлять антропоніми, що стосуються різних сфер життя суспільства 60-х років. Як правило, їх перекладають за допомогою транслітерації та транскрибування: *Connie Francis* [4] – Конні Френсис [3], *Paul Bowles* [4] – Пол Боулз [3], *Grover Cleveland* [4] – Гровер Клівленд [3]. Проте застосування лише цих стратегій перекладу недостатньо для цілісного розуміння твору читачем, тому Олександр Красюк додає до реалій авторські примітки. Проте є деякі власні назви, які не потребують приміток і зрозумілі читачу, наприклад назви компаній: *Western Auto* [4] – «Вестерн авто» [3], *Kennebec Fruit Company* [4] – «Кеннебекська фруктова компанія» [3], *Trans World Airlines* [4] – «Транс-Ворлд Ерлайнз» [3]. Однією з найчастіше вживаних стратегій перекладу є також дослівний переклад: *Blue Horse notebook* [4] – записник «Блакитний Кінь» [3], *Craftsman hammer* [4] – молоток «Майстерник», *Sweda register* [4] – каса «Сведа».

Отже, реалії у творах С. Кінга досить часто є каменем спотикання для перекладача і вимагають від нього пошуку найвідповідніших стратегій перекладу, а часто й роботи над примітками для читачів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад / Р. П. Зорівчак . Львів: Вид-во при Львів. ун-ті, 1989. 216 с.
2. Кундзіч О. Перекладацька мисль і перекладацький недомисел /О. Кундзіч // Вітчизна. 1955. № 1. С. 138–164.
3. Стівен Кінг. 11/22/63; [пер. з англ. О. Красюка]. Харків: КСД, 2012, 896 с.
4. Stephen King. 11/22/63. Scribner. 2011, 849 p.

Синява Т. В.

група АМ–43 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Шонь. О. Б.

КЛАСИФІКАЦІЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ СПІЛКУВАННЯ

Дослідженням класифікації невербальних засобів комунікації займалися такі дослідники як Г. Колшанський, Л. Орбан-Лембрик, О. Шевцова, Л. Забродіна, А. Мехрабян, Г. Крейдлін, З. Мацюк та Н. Станкевич, І. Козубовська, М. Постолок та ін.

Науковці, які вивчають особливості “мови тіла”, нарахували понад 700 000 можливих рухів, які здатна здійснювати людина і які неможливо чітко класифікувати, тому у сучасній лінгвістиці існує декілька підходів щодо класифікації невербальних компонентів спілкування [5, с. 213].

За даними А. Мехрабян та І. Горелова, класифікація невербальних знаків включає такі категорії: 1) кінесика; 2) такестика; 3) просеміка; 4) миреміка, тобто зоровий контакт; 5) інші психофізичні прояви, а саме: сміх, шепіт, зітхання [7, с. 200; 1, с. 89]. Для прикладу, Г. Колшанський структурує паралінгвістичні засоби наступним чином: 1) фонація; 2) кінесика [2, с. 200]. Вчені О. Шевцова та Л. Забродіної додають ще третій компонент – графічний, тобто особливості написання [14, с. 186]. У своїй роботі Г. Крейдлін невербальну семіотику розділив на паралінгвістику та кінесіку [4, с. 428]. Відома дослідниця Л. Орбан-Лембрик у своїх дослідженнях поділяє всі невербальні засоби спілкування на такі групи: 1) оптико-кінетична система знаків, що включає жести, міміку та пантоміміку; 2) паралінгвістичні засоби пов’язані